

Socialdemokraternes Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, gjorde nogle Bemærkninger om Valutaspørgsmaalet og mente, at man nu sluttede Samlingen under 3 Partiers Modstand mod Regeringens Valutaforslag. Saadan havde ogsaa Ministeren opfattet det. Det, der foreligger nu, er, at de to Partier, som har samarbejdet, ikke har kunnet enes om denne 4-Aars Perodes vigtigste Opgave, og at Regeringen ikke har kunnet føre nogen Forhandling med de andre Partier om Spørgsmaalets Løsning. Hvis den havde formaaet dette, føler jeg mig overbevist om, at en Løsning ogsaa kunde være tilvejebragt. Det, som Vælgerne vil sige til de Partier, som nu gaar ud til Valget, er ikke, at de skal fastholde hver sin Valutaplan, thi hvis Vælgerne sagde det til Partierne og Partierne vilde handle derefter, vilde overhovedet ingen Valutaplan kunne gennemføres i Danmark, hverken efter Valget eller nogen Sinde senere. Det, Vælgerne vil sige til Partierne, er, at naar de alle ser Aarsagen til Valutamisèren, hvilken alle ser nu, hvilken Venstre ser, lige saa vel som vi andre, naar alle ved, hvad der er Aarsagerne, saa maa de ogsaa finde Midlerne imod den ved at tilvejebringe Enighed om en Valutaplan. Et Forsøg paa at lade et enkelt Parti sætte sin Valutaplan frem og, hvis den strander, gøre den til Genstand for Opløsning og et nyt Valg vilde være en fuldkommen forfejlet Vej. Hvor længe skulde vi fortsætte paa den Maade, at et Parti satte sin Sag frem alene og fik Tilslutning, og naar ingen andre vilde gaa med, skulde man se, hvem der skulde være det næste Parti, der skulde handle paa samme Maade? Nej, Valgets Opgave ligger ganske klar; den ligger i at tilvejebringe en anden Ledelse her i Rigsdagen, et andet Ministerium og et andet Flertal, og naar dette er tilvejebragt, saa er ogsaa Vejen til at tilvejebringe en Løsning paa et tilstrækkelig bredt Grundlag aaben.

L. D. Rasmussen: Jeg vilde gerne give et lille Bidrag til Belysning af den sociale Forstaaelse, man i alt Fald til Tider kan træffe blandt andet hos en af Venstres Ministre, den højtærede Indenrigsminister. Vi var i Odense Byraad enige om, at vi vilde yde en Hjælp til de gamle, hvis Indtægter laa under den fradragtsfrie Grænse, og derfor var vi enige om, at de skulde have det Beløb, de skulde svare i Kommuneskat, bevilget af

Kommunens Kasse, uden at vi krævede noget som helst refunderet af Statskassen. Den højtærede Minister vilde imidlertid ikke gaa med dertil, men gav os et Afslag. Det er sikkert ogsaa et lille Bevis paa Ministerens sociale Forstaaelse. (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Der var ikke Spor af lovmæssig Hjemmel derfor).

L. Rasmussen: Jeg bliver gjort opmærksom paa, at en Udtalelse, jeg fremsatte før, kunde blive misforstaaet, nemlig den, at der i 1933 vil være 63 000 færre Aldersrentenydere end nu. Hvis jeg har udtalt mig saaledes, er det urigtigt. Der vil i 1933 være 63 000 færre, der under Hensyn til Alderen kunde nyde Aldersrente; naar Formueforholdene kommer til, vil Nedgangen kun blive $\frac{1}{3}$ af det nævnte Tal; der vil altsaa i 1933 være 21 000 færre Aldersrentenydere end i Dag som Følge af, at Aldersgrænsen sættes op fra 60 til 65 Aar, fordi der findes ca. 63 000, der af Hensyn til Alderen ikke kan nyde Aldersrente. Det var det, jeg vilde sige med min Udtalelse, der siges at være blevet fremsat saaledes, at den kunde misforstaaes.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal ikke forlænge Debatten, jeg skal kun besvare det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Rode stillede til mig; det ærede Medlem var ikke til Stede i Salen, den Gang Turen var kommet til at besvare hans Spørgsmaal, men det havde maaske været korrektere af mig at have besvaret det til Rigsdagstidende; nu skal jeg besvare det til det ærede Medlem selv. Jeg er meget villig til at foranstalte en saadan Undersøgelse, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er en Undersøgelse, der støder paa meget betydelige Vanskeligheder og vil være meget vanskelig at gennemføre paa en tilfredsstillende Maade; men saa snart Resultaterne foreligger angaaende Skatteindtægten i Aaret 1922, hvor vi er kommet til nogenlunde normale Indtægtsforhold, skal jeg drage Omsorg for, at en saadan Undersøgelse bliver foretaget, hvis den er mulig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 88 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.